

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXVII. Amor fruendi pueri, & timor per noctem amittendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Si qua percussis hinc aura resultat ab antris;
 Unica vox IESV, cætera mortis erunt.
 Sed quid in examines animo mea vota querelas?
 Cui perijt Verbum, vox mihi viua fore?
 Unica vox super est, nullâ reparabilis aurâ,
 Ut querar expirans: *mors mihi sera venis.*
 Quod si sit nullâ reuocabilis arte puellas,
 Excideritque imo pristina cura sion:
 Sculptat Amor saltem saxi, quem querat IESVM,
 Viuar vt æternus rupe genente dolor.
 Est aliquid sua qui dare præmia nescit amanti;
 Si det acerbus amor dulcè dolore fruï.
 Par in amore dolor socios conspirat in vsus,
 Mors, & vita paris pondera lancis habet.

ELEGIA XXVII.

Amor fruendi pueri, & timor per no-
 cæm amittendi.

1. B. Virgo exoptat sui amore ad se trahi Iesum.
2. Vi e sua præsentia sibi pulchritudine conciliet.
3. Timet interim ne quid secius illi Ierosolyma
 eueniat.
4. Saltem optat, priusquam ipse vitâ sponte abeat,
 aliquantisper sui amoris vsu frui matrem
 permittat.

VOX B. VIRGINIS.

Nate Deo, Deus ipse piæ potes ergo parentis
 Deseruisse manum, deseruisse sinum?
 Si trahis ipse meo conlors de corpore corpus:
 Me sine, iure meum pignus an alter habet?
 Nec dulcis te matris amor, nec acerba doloris
 Cura mouet profugos huc reuocare gradus?
 Quis te tanget amor? quis honos? quæ gratia facti,
 Te si blanda nequit tangere Virgo parens?

Fronde

Fronde bidens, magnete chalybs, fons vberis riuo,
 Lux radijs, ignis fomite, gramen aquis,
 Nubibus imber, acus gemmæ Phaëtonidis auro,
 Floris odore trahi prouida gaudet apis:
 Matris & ore trahi gestit puer omnis; at vnus
 Matris amore trahi nescit, vt agna, puer.
 Qui trahitur, currit; qui currit, is ambit amantem.
 Hæret, amaret, & amans gaudia summa tenet.
 Sed duros tener incurris mea damna labores.
 Suspikor, idque graui conqueror ista metu.
 Si qua sinu spes alba sedet, timor opprimit atrâ
 Nube; rubos inter tela cruenta rubent.
 O vbi non sentis mors excubat horrida syluis!
 O vbi non longis stat labor asper agris!
 Sed fors mente sedet duris abstinere cœptis,
 Et dare, quæ matri dona dedisse decet.
 Ecce inam, si non matri, tua munera serues:
 Munera cælesti Virgine digna legi.
 Sidereos oculis tunc his adflabis honores,
 Quales non Eos, luna nec vlla tulit.
 Non sic irradiat sol perspicuæ crystallo:
 Hoc vt Gnare tui corde refulget amor.
 Sit satis hoc, dixi; puer vt rata vota parentis
 Expleat; expleri sors sed iniqua vetat.
 Nempe iubet Solymos mortis funesta cupido
 Irruat in saltus, & iuga facta feris.
 Omnibus hic violis cruor, & cruor omnibus herbis,
 Omnibus & culmis spica cruore madet.
 Sanguineæ Solymo timui necis omina saxo;
 Ne raperent agnum Pardus, & Vrsa meum.
 Hic Saræ memini gnatus sub acinace supplex,
 Panem ream puro sanguine tinxit humum.
 Occidit hic certe, sacra cui calet ara, Sacerdos.
 Imbuit is sanctos victima sancta focos.
 Quis scit an hic, timeo, vates lux maxima vatum
 Ipse pari spargat membra cruenta solo?
 Si iam non cadat hic sacer agnus & ipse sacerdos;
 Sors nimis hæc votis insidiosa meis.

Si finis, & quid nisi? paucas nisi deprecor horas,
 Ne iam sponte feras, quæ mala serò feres;
 Nec magis ipse piæ discors sis pugna parenti,
 Sed non pugno: tuum quæ nisi velle velim?
 Quos par ambo dolor, par iungat & ambo voluptas:
 Si lex æqua pati est, lex sit & æqua frui.

(a) *Isaac in monte Moria, qui est Ierusalem, ceruicem Abrahae gladio subiicit.*

(b) *Zacharias, Christo teste, occisus inter templum & altare: cuius cruore lapides respersi erubuerunt in hoc scelus. è Tertulliani testimonio.*

ELEGIA XXVIII.

B. Virgo suum luctum & pia desideria explicat.

1. *Ærumnas viarum & inanes labores explicat.*
2. *Vnicum in omnibus querit filium.*
3. *Quem eo, quo sibi ille effinxit corpus sanguine in utero, etiam velit sibi redimi.*
4. *Interim longiore morâ puer longius à matre abit.*

Quamlibet immensis rapiar circumuaga campis;
 Nil nisi vanus obit tædiâ dura labor.
 Prospicio varias longinquo limite terras:
 Pulueres volui non nisi specto globos,
 Quæ mihi mille locis occurrit mortis imago,
 Deuolat in nostrum non abitura sinum.
 Et dolor incurrit, dum gaudia quæro sub omni
 Sole: sed, heu! oculis nox sedet atra meis.
 Pæne gemens surdo meditor conuicia soli,
 Qui reus auctorem celat, ut umbra, suum,